

valgt en Anden, Sogneforstanderskabets Formand, og at denne paa Valgdagen har trukket sig tilbage for Præsten, som var tilstede, medens det fra den anden Side paastaaes, at Præsten virkelig var delegeret. Derfor udtrykte jeg mig før noget forstigtigt, idet det virkelig forekommer mig umuligt her at skjønne, hvilken af disse Paastande der er den rigtige. Jeg troer vistnok, der er Grund til at sørge for, at Sogneforstanderskabets Forhold ved denne Leilighed bliver tilbørlig undersøgt og paataalt, men jeg troer tillige, at vi her have et af de Tilfælde, hvor det gjelder om ret skarpt at holde de Ting, der ere foregaaede ved Valget, ude fra hvad der angaaer Valget selv.

Monrad: Blandt Sagens Acter findes en Erklæring fra Formanden for Sogneforstanderskabet, og i denne Erklæring hedder det, at der ikke er foregaaet noget egentligt Valg, men efter Aftale med flere Medlemmer troede han, at han skulde fungere; da Pastor Hansen imidlertid ogsaa mødte paa Valgdagen den 14de Juni, og da det blev betydet, at kun Een af dem kunde møde som Delegeret, traf Sogneforstanderskabets Formand sig tilbage.

Winther: Efter hvad der er fremsført under Forhandlingernes senere Gang, er der en Omstændighed, som gjør det endnu mere ønskeligt end tidligere, at Thinget undersøger denne Sag. Der er nemlig her bleven reist Tvivl om Forstaaelsen af Valglovens § 19, hvori der staaer, at „Valgbestyrelsens Medlemmer vælges af Communalbestyrelserne“, altsaa ikke af Sogneforstanderskaberne. Naar denne Sag bliver undersøgt, vil man komme til en klar Erkendelse af, om det er nødvendigt at foretage en Forandring i selve Valgloven. Om nu ogsaa den høitærede Indenrigsminister, som han har tilsagt, vil sætte Sogneforstanderskabet under Tiltale, saa er det dog ikke vist, at han vil have sin Opmærksomhed henvendt paa det Spørgsmaal, om der trænges til en saadan Fortklaring af den nævnte § i Valgloven, at Øjntagelser af slige Tilfælde som det foreliggende derved ville blive

forebyggede, og jeg skal derfor holde paa mit tidligere stillede Forslag, at man ikke opgiver at behandle denne Sag i det Udvalg, der vil blive nedsat af Thinget.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot til hvad den ærede sidste Taler yttrede tillade mig at bemærke, at naar Sogneforstanderskabet bliver sat under Tiltale, vil Ketten jo netop blandt Andet have at afgjøre det Spørgsmaal, om Ordet „Communalbestyrelserne“ har denne Betydning, som Sogneforstanderskabet antager, eller om det, som jeg troer, blot er Sogneforstanderskabet qua Sogneforstanderskab, der skal vælge.

J. N. Hansen: Der er en lille Omstændighed, som jeg gjerne ønskede oplyst. Den ærede Ordfører erklærede, at Justitsministeren havde yttret, at han vilde sætte Sogneforstanderskabet under Tiltale, og nu er det Indenrigsministeren . . . (Ordføreren: Det var en Fortalelse!). Naar det er altsaa Indenrigsministeren. Da jeg har Ordet, skal jeg kun tilføie, at det forekommer mig, at Præsten netop er sat til at vaage over Lovgivningen, og derfor ikke godt kan undskyldes med, at hans egen lovlige Stilling efter den nyere Lovgivning ikke er ham bekendt. Man fordrer, at den simple Mand skal kjende Lovgivningen eller underkaste sig de Følger, som flyde af, at han ikke kjender den, og det er mig derfor Nyd at høre, at Præsterne skulle have en Undskyldningsgrund deri, at de ikke angaaende deres egen Stilling have sat sig ind i den nyere Lovgivning.

Ordføreren: Da der her er Tale om fraværende Personer, skylder jeg dog den omtalte Præst at bemærke, at han i et af de Actstykker, som følge med Sagen, udtaler, at han havde Betæneligheder ved at modtage Hvervet som Delegeret for Communalbestyrelsen, men at disse Betæneligheder bleve overvundne ved den Betragtning, at han dog var stemmeberettiget Medlem af samme for Skole- og Fattigvæsenets Bedkommende. Han har altsaa ikke været uvidende om sin Stilling.